

Wim Groeneveld 27 april 1926 – 17 september 2015

*Lenard Vaessen*¹

“Als het leven niet meer leven is dan komt de tijd dat je verlangt naar rust”.

Met deze mooie zin begon de brief waarin de familie Groeneveld bekend maakte dat Wim op 89-jarige leeftijd was overleden. Deze woorden brachten duidelijk tot uiting hoe Wim zich de laatste jaren voelde. De vergevorderde leeftijd had zijn energie steeds verder weggenomen, het laatste jaar zelfs zover dat hij in een verzorgingshuis moest worden opgenomen. Dan is het leven niet meer aangenaam voor een doener als Wim.

Wim is 37 jaar lid geweest van de WTKG, waarvan 27 jaar zeer actief en de laatste 10 jaar, door afnemende gezondheid, minder.

Ik ontmoette Wim voor het eerst op 20 oktober 1979 tijdens een excursie naar Neeltje Jans. Hij was daar met zijn zoon Wim junior. Ze waren een jaar eerder lid geworden van de WTKG. Sindsdien was Wim senior tot 2002 bij bijna elke excursie, werkkamp en vergadering present. In deze periode is er een goede vriendschap ontstaan tussen Wim en mij, ondanks een leeftijdsverschil van 23 jaar. Voor een deel kwam dat doordat we van 1984 tot 1991 samen Afzettingen hebben gemaakt. Wim deed het echte werk, de opmaak en het onvolprezen typewerk op zijn befaamde elektronische Brother typemachine. Alle kopij moest in die tijd nog letter voor letter worden overgetypt, het eerste jaar zelfs nog op stencils, dat was helemaal een hels karwei. Nadat ik in 1991 als redactielid werd opgevolgd door Ronald Pouwer, heeft Wim nog twee jaar lang getypt naast Ronald en Frank

Wesselingh, de mederedacteuren. Met ingang van jaargang 14 is Afzettingen met een tekstverwerkingsprogramma op de pc gemaakt door Ronald en mocht Wim met ‘pensioen’. Wim was zelf geen schrijver. Eén keer heb ik hem kunnen verleiden een stukje te schrijven voor Afzettingen dat was in 1991 daarna nooit meer. Hij was te bescheiden, hij dacht dat hij zoiets niet kon. Ik dacht daar anders over.

Behalve als redacteur was Wim ook actief bij propaganda-activiteiten. Je kon altijd een beroep op hem doen om de WTKG-stand te bemannen bij diverse ge beurzen en andere bijeenkomsten. Eind jaren 90 nam hij ook zitting in diverse ad hoc commissies om te brainstormen hoe we de ledenterugloop konden stoppen.

Hij werkte mee aan het IJsselmuiden-1 project, waarvoor hij heel wat gruis heeft verwerkt. Hij organiseerde de gezamenlijke inkoop van pincetten en plastic monsterzakken voor de WTKG-leden. Zijn grootste project was wel het kopiëren, vermenigvuldigen en inbinden van vele klassieke publicaties en deze voor een schappelijke prijs te verkopen aan de WTKG-leden. Voor zover ik me kan herinneren was het eerste werk dat hij aanpakte “L’Oligocène inférieur Belge” van M. Glibert en Jean de Heinzelin de Braucourt, dit naar aanleiding van het veldwerk tijdens de werkkampen in de streek tussen Tongeren en Tienen in België waar veel fossielen uit vroeg-oligocene afzettingen werden gevonden. Later volgende nog vele werken. De meest omvangrijke waren wel die van Bellardi & Sacco 1872-1904, Cossmann & Peyrot 1909-1934 en Deshayes 1860-1866.

Vele duizenden pagina’s zijn door zijn vingers gegaan. Ik heb bijna anderhalve meter kopieerwerk van Wim op de plank staan. Zo kwamen de WTKG-leden in het bezit van vele zeldzame werken die door bibliotheken niet meer werden uitgeleend. Omdat Wim goede connecties had bij het Teylers Museum in Haarlem mocht hij deze werken uit de bibliotheek lenen en mee naar huis nemen. Wim heeft overigens nog tot 2013 één dag in de week als vrijwilliger gewerkt bij het Teylers Museum. Aanvankelijk bij de paleontologische collectie, maar later vooral bij de prentenafdeling waar hij, zeldzame prenten uit oude dozen overpakte in nieuwe zuurvrije.

Nog beter leerde ik Wim kennen tijdens onze fameuze ‘4 Heren Excursies’ (zie Afzettingen 34 (4)). Vanaf 1986 tot 2000 hebben Wim en ik altijd de auto en de tent ge-

Wim aan de zeef in Brigné (Frankrijk) in 1987. Op de achtergrond Job van der Dussen (1921-2007).
Foto Anton Janse.

deeld als we op pad gingen. Nadat het doel was bepaald, bereidde hij de excursies altijd voor en voorzag de andere drie van de benodigde geologische en geografische informatie. Hij beschikte over een uitgebreide cartotheek IGN kaarten van Frankrijk, schaal 1:50.000, waar bijna alle vindplaatsen met naam en coördinaten op te vinden waren. Ik ben nu in het gelukkige bezit van deze set kaarten. Wim was een matige drinker, een biertje of een wijntje ging er af en toe wel in, zeker op zijn verjaardag, die meestal viel in de periode van de '4 Heren-Excursies'. Sterker spul was niet zo zijn ding, maar tijdens onze excursies hebben Anton Janse en ik hem aan de jenever gekregen. Dat was ons aperitief tijdens het aardappelen schillen. Shame on us. In september 2001 zijn Wim en ik nog alleen op pad geweest, even vlug een weekendje naar Guepelle, net ten noorden van Parijs. We hadden er lucht van gekregen dat de fameuze groeve daar, met afzettingen uit het Bartonien dichtgestort zou worden. Dus moesten de verzamelaars nog even hun slag slaan. Op de weg terug naar huis zei hij dat dit zijn laatste excursie was geweest. Het werd te vermoeiend. Hij was toen 75!! Drie jaar later begon hij met het opruimen van zijn uitgebreide collectie. Het grootste deel ging naar Naturalis. Zijn zeer goed gedocumenteerde collectie uit de Aquitaine (Zuid-Frankrijk) is naar mij gegaan, ik ben hem daar zeer dankbaar voor, het was een fantastische aanvulling op mijn toen nog bescheiden Aquitainecollectie. Zijn Mistecollectie is naar Rob van Slageren gegaan, een van de andere '4 Heren'. In 2005 ben ik naar Frankrijk verhuisd en zagen we elkaar minder. Maar als we in de buurt van Haarlem waren bezocht ik Wim en zijn vrouw Gerda. Nu is hij er niet meer, langzaam is hij van ons weggeleden. Twee maanden na Anton Janse verliest de WTKG weer een van haar prominente leden. Wim bedankt voor al die jaren vriendschap en namens de WTKG bedankt voor je vele werk. We zullen je missen.

Wims publicatie

1991 Wim Groeneveld & Lenard Vaessen. Weer Te Kort
Gegraven-1 — Afzettingen WTKG 12 (3): 70-73.

Referentie

Janse, Anton 2013. De 4 Heren Excursies, een fenomeen.
— Afzettingen WTKG vol 34 (4): 112-115.

¹Lenard Vaessen, e-mail: lenvaes@orange.fr